

ZNANJA I STAVOVI STUDENATA ZAVRŠNE GODINE SPECIJALISTIČKOG STUDIJA „PREVENTIVNA FIZIOTERAPIJA“ O PRAKSI TEMELJENOJ NA DOKAZIMA

Lovrić, Ivana; Davidović Cvetko, Erna

Source / Izvornik: **5. MEĐUNARODNI ZNANSTVENO-STRUČNI SKUP "FIZIOTERAPIJA U SPORTU, REKREACIJI I WELLNESSU", 2019, 199 - 206**

Conference paper / Rad u zborniku

Publication status / Verzija rada: **Published version / Objavljena verzija rada (izdavačev PDF)**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:150:215286>

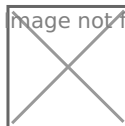
Rights / Prava: [In copyright](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2021-04-11**

Repository / Repozitorij:

[Repository of Polytechnic Lavoslav Ružička Vukovar](#)

image not found or type unknown

**ZNANJA I STAVOVI STUDENATA ZAVRŠNE GODINE SPECIJALISTIČKOG
STUDIJA „PREVENTIVNA FIZIOTERAPIJA“ O PRAKSI
TEMELJENOJ NA DOKAZIMA**

**FINAL YEAR PHYSIOTHERAPY STUDENT'S KNOWLEDGE AND ATTITUDES
CONCERNING EVIDENCE BASED PRACTICE**

Ivana Lovrić

Veleučilište „Lavoslav Ružička“ u Vukovaru

e-mail: ivana.ft@hotmail.com

Erna Davidović Cvetko

Veleučilište „Lavoslav Ružička“ u Vukovaru

e-mail: erna@vevu.hr

Sažetak

Uvod: Medicina temeljena na dokazima pretpostavlja eksplicitno korištenje najbolje dokazane terapije uz stalnu ponovnu prosudbu efikasnosti. U prakticiranju medicine temeljene na dokazima potrebno je aktivno sudjelovanje svih djelatnika u smislu stalne evaluacije upotrijebljenih terapija, te uz praćenje literature i najnovijih dokaza objavljenih u dostupnoj literaturi. Cilj ovog rada bio je ispitati koliko su studenti završne godine specijalističkog studija „Preventivna fizioterapija“ upoznati s ovim konceptom, te kakvi su njihovi stavovi o primjeni postulata medicine temeljene na dokazima u praksi fizioterapeuta.

Materijali i metode: Ukupno 38 studenata završne godine specijalističkog studija tijekom akademskih 2017/2018 i 2018/2019. god. sudjelovalo je u istraživanju popunjavanjem upitnika kojim su ispitani stavovi, te ocijenjeno poznavanje osnovnih pojmova medicine temeljene na dokazima.

Rezultati: Rezultati pokazuju da studenti imaju uglavnom pozitivne stavove, te shvaćaju potrebu za primjenom prakse temeljene na dokazima u radu fizioterapeuta. Znanje o pojedinim pojmovima na kojima počiva praksa temeljena na dokazima raznoliko je i kreće se od potpunog nepoznavanja pojedinih pojmova do visoke razine znanja o drugima.

Zaključak: Na osnovu rezultata moguće je zaključiti da u formalnom obrazovanju medicinskih djelatnika znanja o metodologiji prakse temeljene na dokazima i njene primjene treba uključiti na više razina, te u više različitih kolegija kako bi se studenti bolje upoznali i bolje pripremili za integraciju prakse temeljene na dokazima u rad na svom budućem ili sadašnjem radnom mjestu.

Ključne riječi: praksa temeljena na dokazima, stavovi, znanja.

Abstract

Background and purpose: Evidence-based medicine presupposes explicit use of the best-proven therapy with constant re-evaluation of efficacy. The practice of evidence-based medicine requires the active involvement of all staff in terms of evaluation of the therapies used, and with the monitoring of the latest evidence published in the available literature. The aim of this paper was to examine how well the final year physiotherapy students are familiar with this

concept, and what are their attitudes concerning the application of evidence-based medicine postulates in the practice of physiotherapist.

Materials and methods: 38 final year students of physiotherapy during the 2017/2018 and 2018/2019 academic years participated in the survey by completing questionnaire that examined attitudes and assessed knowledge of basic concepts of evidence-based medicine.

Results: The results show that students have generally positive attitudes and understand the need of evidence-based practice in physiotherapy. Knowledge of concepts underlying evidence-based practice is diverse and ranges from complete ignorance of some concepts to a high level of knowledge of others.

Conclusion: Based on the results, it could be concluded that knowledge of the methodology of evidence-based practice and its application should be better integrated into education of medical practitioners, in different courses during the formal education so that students become better acquainted with and better prepared for integrating evidence-based practice into the physiotherapy practice in their future or present workplace.

Keywords: attitudes, evidence based practice, knowledge.

1. UVOD

Medicina temeljena na dokazima i praksa temeljena na dokazima postale su vrlo raširene i popularne krilatice, koje se sve više koriste u svakodnevnom govoru u svim aspektima zdravstvene skrbi pa tako i u fizioterapiji. Prema Sacket i suradnicima (1996.) praksa temeljena na dokazima predstavlja eksplicitno korištenje najbolje dokazane terapije uz stalnu ponovnu prosudbu efikasnosti. Ona je temelj za bolju i učinkovitiju skrb za pacijente, jer pretpostavlja stalnu kontrolu i evaluaciju provedenih postupaka, te izdvajanje najučinkovitijih metoda i terapija prilikom pristupa pacijentu. Medicina temeljena na dokazima predstavlja korištenje najbolje terapije za očuvanje zdravlja pacijenta, odnosno terapije koja je dokazano i provjereno učinkovita. Stoga bi njeno prakticiranje trebalo postati neizostavan dio svih medicinskih zvanja, pa među njima i fizioterapijske struke. Prema Svjetskoj fizioterapijskoj konfederaciji upravo praksa temeljena na dokazima doprinosi razvoju fizioterapije i njezine uloge u očuvanju zdravlja. Koliko je zbilja znanje medicinskih djelatnika o stvarnom značenju ovih riječi ostaje za istražiti, s obzirom da je prema nekim podacima samo oko 15% svih medicinskih terapija i tretmana temeljeno na provjerenim dokazima, oko 1% stručnih i znanstvenih članaka koji se bave procjenama valjanosti terapija objavljenih u bazama podataka, znanstvenim i stručnim časopisima je metodološki dovoljno kvalitetna da ponudi solidnu kvalitetu dokaza, a mnoge terapije i tretmani nisu nikada niti bili procjenjivani (Smith, 1991.). Kako bi mogli provoditi praksu temeljenu na dokazima fizioterapeuti osim poznavanja struke moraju imati i specifična znanja i vještine koje im omogućuju da pronađu najnovije informacije, nove terapije i postupke za određena stanja i bolesti opisane u stručnoj i znanstvenoj literaturi, ali i da kritički procijene validnost pronađenih informacija. Također moraju imati i kompetencije potrebne za procjenjivanje učinkovitosti terapije koju su sami proveli, jer je bit prakse temeljene na dokazima stalno preispitivanje nađenih kao i stvaranje novih dokaza o učinkovitosti neke terapije ili postupka koji se primjenjuje (Condon i sur., 2016.). Osnovni postupak u provođenju fizioterapije temeljene na dokazima sastoji se od nekoliko faza: na početku treba znati formulirati pitanje za pretragu i pronalazak informacija o najboljoj predloženoj terapiji na

osnovu problema i postavljenih ciljeva. Zatim treba pronaći validne i vrijedne informacije; dokaze o potencijalnoj terapiji. S obzirom na sve veću dostupnost informacija fizioterapeut treba imati osnovna znanja o metodologiji istraživanja koja će mu dopustiti da može kritički evaluirati kvalitetu ponuđenih dokaza s obzirom na to kako su dobiveni. Primjena odabrane terapije uvijek treba biti povezana s metodama procjene njezine učinkovitosti, te mjerenjima koja su u svrhu evaluacije potencijalnih dobrobiti i konkretne pomoći koja je proistekla iz terapije. Pri tom sama evaluacija i njezina dokazna vrijednost ovisi opet o metodološkom aspektu provođenja same terapije, kao i načinu procjene učinkovitosti, varijablama koje se pri tom koriste, te načinu na koji je organizirano skupljanje informacija i mjerenje varijabli. U tom smislu izrazito je važno da u sklopu svog formalnog obrazovanja, osim važnih znanja iz područja same struke, fizioterapeuti budu upoznati s metodologijom istraživanja, kako bi pomoću tih znanja mogli lakše i učinkovitije provoditi fizioterapiju temeljenu na dokazima, i tako pomoći svojim pacijentima i klijentima da dobiju najbolju terapiju ili tretman koji im je potreban. Cilj ovog istraživanja je ispitati koliko su studenti završne godine specijalističkog studija „Preventivna fizioterapija“ upoznati sa samim konceptom medicine temeljene na dokazima, te kakvi su njihovi stavovi o primjeni postulata medicine temeljene na dokazima u praksi fizioterapeuta.

2. METODE I MATERIJALI

Istraživanje je provedeno u okviru nastave kolegija Metodologija istraživanja u fizioterapiji tijekom zimskih semestara 2.godine Specijalističkog studija Preventivna fizioterapija akademskih 2017/2018 i 2018/2019. godina. Sudjelovalo je ukupno 38 studenata, od čega je bilo 6 muškaraca i 32 žene. Srednja dob ispitanika je 24 godine, a kreće se od 22 do 37 godina. Ispitanici su ispunili upitnik koji je kreiran za potrebe istraživanja i sastoji se od 3 cjeline kojima se ispituju stavovi i mišljenja ispitanika. U prvom dijelu ispitanici procjenjuju i daju svoje mišljenje na što se treba fizioterapeut oslanjati prilikom donošenja odluke o vrsti terapije u svakodnevnoj praksi. Drugi dio upitnika pomoću ocjene slaganja sa ponuđenim tvrdnjama o važnosti poznavanja metodologije istraživanja za kvalitetno obavljanje poslova fizioterapeuta. U trećem dijelu ispitanici su procijenili svoje znanje o pojmovima vezanim za metodologiju istraživanja u fizioterapiji i njezinu primjenu u radu fizioterapeuta. Rezultati su prikazani frekvencijama pojedinih odgovora, te testirani za razliku među spolovima hi-kvadrat testovima. Testiranje je napravljeno uz pomoć softvera SPSS 20.0. uz razinu značajnosti 0,05.

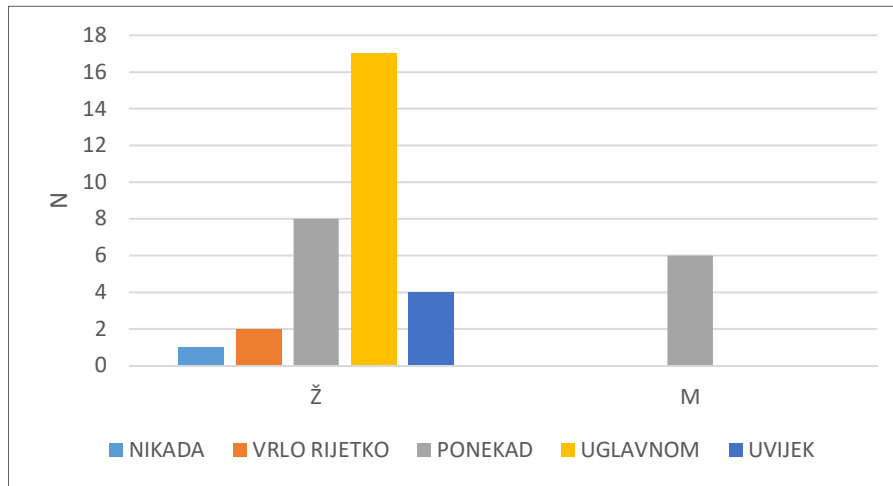
3. REZULTATI

U prvom dijelu upitnika ispitanici su dali svoje mišljenje o tome na što se treba oslanjati fizioterapeut u svojoj svakodnevnoj praksi prilikom odlučivanja o vrsti terapije. Podaci o odgovorima kada i u kolikoj mjeri su pojedini izvori informacija važni u odlučivanju o vrsti terapije u svakodnevnoj praksi fizioterapeuta prikazani su tabelom 1.

Tabela 1. Raspodjela frekvencija odgovora o važnosti pojedinih izvora elemenata prilikom odlučivanja o vrsti terapije u svakodnevnom radu fizioterapeuta

	NIKAD	VRLO RIJETKO	PONEKAD	UGLAVNOM	UVIJEK
OSOBNOST I PROCJENU	2	3	10	19	4
MIŠLJENJE KOLEGA	0	4	24	10	0
MIŠLJENJE LIJEČNIKA	1	2	14	17	4
INTERNET KAO IZVOR INFORMACIJA	3	10	23	2	3
KNJIGE	0	6	24	7	1
BAZE PODATAKA	1	7	16	13	1

Vlastito iskustvo i procjena je za većinu ispitanika faktor na koji se treba uglavnom oslanjati, dok 4 ispitanika smatraju da se uvijek treba oslanjati na iskustvo i procjenu. Ostatak smatraju da se na vlastito iskustvo i procjenu treba oslanjati rijetko ili nikada, te njih 10 smatra da je ponekad ovaj čimbenik bitan pri odabiru terapije. Mišljenje kolega prema mišljenju ispitanika je važno ponekad (za 24 ispitanika), uglavnom za 10 ispitanika, te vrlo rijetko za 4 ispitanika. Nitko od ispitanih studenata nije odgovorio da mišljenje kolega uvijek treba poslušati, ali nitko ne misli i da je ono potpuno nevažno prilikom odlučivanja o terapiji koju treba primijeniti. Što se tiče važnosti mišljenja liječnika 4 ispitanika smatraju da se ono uvijek mora poslušati, 17 da se uglavnom moraju poslušati sugestije liječnika prilikom određivanja terapije, te da je to ponekad važno njih 14, dok njih ukupno 3 misle da vrlo rijetko ili nikada ne treba uvažiti mišljenje liječnika o vrsti terapije. Prema internetu kao izvoru podataka i njegovoj uključenosti u odlučivanje o vrsti terapije su ispitanici pomalo skeptični, pa nitko ne misli da treba uvijek koristiti se internetom, a samo 2 ispitanika da uglavnom treba uzeti u obzir Internet kao izvor podataka koji mogu utjecati na odabir terapije. Većina ih smatra da ponekad (njih 23), vrlo rijetko (10 ispitanika) te njih 3 misli da nikada ne treba koristiti Internet prilikom odlučivanja o vrsti terapije. S druge strane, nitko ne misli da nikad ne treba konzultirati knjige kao pomoć u svakodnevnom radu, 6 ispitanika misli da se trebaju koristiti vrlo rijetko, a njih 24 da knjige treba koristiti u odlučivanju o vrsti terapije ponekad. 7 ispitanika misli da se uglavnom treba oslanjati na knjige, dok 1 misli da se uvijek treba oslanjati na knjige prilikom odlučivanja o vrsti terapije. Što se tiče korisnosti baza podataka među ispitanicima ih je 8 s negativnim mišljenjem, koji smatraju da baze podataka nikada (1 ispitanik) ili vrlo rijetko (7 ispitanik) treba koristiti u svakodnevnom radu fizioterapeuta. 16 ispitanika misli da su ponekad baze podataka dobar izvor koji može pomoći u odluci o vrsti terapije, 13 ih smatra da se uglavnom treba oslanjati na baze podataka prilikom odlučivanja o terapiji, dok 1 misli da se uvijek treba konzultirati baze podataka prilikom odlučivanja o terapiji koju treba provoditi. Među muškarcima i ženama nije bilo statistički značajne razlike u mišljenjima, osim kod važnosti mišljenja liječnika ($p=0,016$). Ova razlika prikazana je grafikonom 1. Iz grafikona se vidi da su muškarci jednoglasni i svi misle da se samo ponekad treba oslanjati na mišljenje liječnika, dok su kod žena zastupljeni svi odgovori, a najveći broj ih cijeni i uvažava mišljenje liječnika prilikom određivanja terapije.

Grafikon 1. Raspodjela odgovora o tome u kolikoj mjeri se u svakodnevnom radu fizioterapeut kod odlučivanja o vrsti terapije treba oslanjati na mišljenje liječnika

U drugom dijelu upitnika ispitanici su trebali procijeniti važnost poznavanja metodologije u svakodnevnom radu fizioterapeuta. Ocijenili su 4 tvrdnje ocjenama od 1 do 5 prema tome u kojoj mjeri se slažu sa tvrdnjama, pri čemu ocjena 1 znači da se uopće ne slažu, a ocjena 5 da se u potpunosti slažu sa tvrdnjom. Rezultati su prikazani tabelom 2.

Tabela 2. Frekvencije ocjena slaganja s ponuđenim tvrdnjama (ocjena 1= ne slažem se uopće, ocjena 5= slažem se u potpunosti)

	OCJENA SLAGANJA				
	1	2	3	4	5
POZNAVANJE METODOLOGIJE ISTRAŽIVANJA VAŽNO JE ZA SVAKODNEVNI RAD FIZIOTERAPEUTA	1	1	9	18	9
METODOLOGIJU TREBA IZBACITI IZ STUDIJSKOG PROGRAMA	24	12	1	1	0
VAŽNO JE POZNAVATI NAJNOVIJA DOSTIGNUĆA U STRUCI	0	0	0	10	28
VAŽNO JE PROVODITI SAMO TERAPIJE ZASNOVANE NA DOKAZIMA I DOKAZANO UČINKOVITE	3	3	17	11	4

Da je poznavanje metodologije važno u svakodnevnom radu fizioterapeuta slaže se u potpunosti 9 ispitanika, dok se jedan uopće ne slaže. Ostali su raspodijeljeni tako da je ocjenu 2 za slaganje s ovom tvrdnjom dao 1 ispitanik, ocjenu 3 njih 9, a ocjenu 4 njih 18. Dakle, može se reći da većina imaju pozitivan stav i slažu se bar donekle s ovom tvrdnjom. S tvrdnjom da metodologiju treba izbaciti iz studijskog plana i programa ne slaže se uopće većina studenata (24 dalo je ocjenu 1 i 12 ocjenu 2), po jedan ispitanik ocijenili su slaganje s ovom tvrdnjom ocjenama 3 i 4, dok nitko od ispitanika nije se u potpunosti složio s ovom tvrdnjom. Da je važno poznavati najnovija dostignuća u struci slaže se potpuno 28 ispitanika, a ostalih 10 svoje slaganje ocijenili je ocjenom 4. Što se tiče tvrdnje: Važno je provoditi samo terapije zasnovane na dokazima i dokazano učinkovite, mišljenja su podijeljena: 4 ispitanika su koji se u potpunosti slažu s ovom tvrdnjom, 3 se ne slažu uopće, svoje slaganje ocjenom 2 su procijenila 3 ispitanika, ocjenom 3 17 ispitanika, te ocjenom 4 svoje slaganje je procijenilo njih 11. Odgovori u ovom dijelu upitnika nisu se razlikovali među spolovima. U trećem dijelu upitnika ispitanici su procijenili

svoje znanje o nekim pojmovima vezanim za metodologiju i primjenu fizioterapije temeljene na dokazima. Pri tom ocjena 1 znači da nisu nikada čuli za pojam, a ocjena 5 da ga poznaju toliko dobro da bi ga mogli objasniti. Rezultati su dati tabelom 3.

Tabela 3. Frekvencije rezultata ocjena znanja o pojedinim pojmovima vezanim za praksu temeljenu na dokazima

	OCJENA POZNAVANJA POJMA				
	1	2	3	4	5
EVIDENCE BASED PRACTICE	3	6	5	7	17
EVIDENCE BASED MEDICINE	0	0	9	12	17
PICO	35	1	1	1	0
RANDOMIZIRANI KONTROLIRANI EKSPERIMENT	2	2	12	6	16
META ANALIZA	0	3	3	11	21

Iz tabele se vidi da većina ispitanika poznaje većinu pojmova vezanih za fizioterapiju temeljenu na dokazima toliko dobro da ih može objasniti drugima. Jedini pojam s kojim nisu upoznati je PICO metoda za sistematično pretraživanje baza podataka radi dobivanja najboljeg rezultata.

4. DISKUSIJA

Većina ispitanika smatra da su vlastito iskustvo i procjena te uvažavanje mišljenja kolega važni u odlučivanju o vrsti terapije u svakodnevnoj praksi fizioterapeuta. Istraživanje koje je provedeno u Engleskoj i Australiji o 321 fizioterapeutu dovelo je do rezultata da je osnova za više od 90% odabira tretmana u svakoj skupini odražavala ono što je naučeno tijekom njihovog početnog usavršavanja, unatoč novijim istraživanjima i nalazima rezultata koji su predstavljeni u medicinskoj literaturi (Turner & Whitfield, 1997). Takav rezultat je u suprotnosti s izjavom Američke udruge za fizikalnu terapiju, koja sugerira da će fizioterapeuti pružati usluge i terapiju temeljenu na dokazima, kroz kontinuiranu skrb i poboljšanje kvalitete života društva (Manske & Lehecka, 2012). Izjava je u oštroj suprotnosti s onim što se zapravo događa prilikom provođenja terapije. Prema Shuster-u i suradnicima (1998), 30-40% pacijenata nije pružena terapija prema trenutnim znanstvenim dokazima, a oko 20-25% pružene terapije nije potrebno ili je potencijalno štetno.

Prema internetu kao izvoru podataka i njegovoj uključenosti u odlučivanje o vrsti terapije ispitanici su pomalo skeptični pa nitko ne misli da se treba uvijek koristiti internetom. Za razliku od korištenja interneta kao izvor podataka, ispitanici su pokazali pozitivan stav prema oslanjanju na knjige prilikom odlučivanju o vrsti terapije. A što se tiče korisnosti baza podataka, većina ispitanika je onih s negativnim mišljenjem, koji smatraju da baze podataka nikada ili vrlo rijetko treba koristiti u svakodnevnom radu fizioterapeuta. Postoji sumnja da je takav rezultat povezan s nepoznavanjem metodologije primjene prakse temeljene na dokazima. Osim toga, u istraživanju kojeg su proveli Manske i Lehecka (2012), navedeno je da je jedan od češćih razloga za nekorištenje dokaza u kliničkoj praksi nedostatak vještina i znanja tijekom traženja ili ocjenjivanja istraživanja. Osim nedostataka vještina i znanja za provedbu istog, prisutan je i manjak vremena (Jette i sur, 2003) te visoko radno opterećenje, koje je navedeno kao prepreka za sudjelovanje u istraživačkim aktivnostima. (Scurlock-Evans, Upton & Upton, 2014).

No, međutim, postoje ispitanici koji misle da se uglavnom ili uvijek treba oslanjati na baze podataka prilikom odlučivanja o terapiji. Većina ispitanika pokazala pozitivan stav u poznavanju metodologije i najnovijih dostignuća u struci te smatraju da metodologiju ne treba izbaciti iz studijskog plana i programa. Iz rezultata u tabeli 3 vidi se da ispitanici poznaju većinu pojmova vezanih za fizioterapiju temeljenu na dokazima, a pojam s kojim nisu upoznati je PICO metoda za sistematično pretraživanje baza podataka radi dobivanja najboljeg rezultata.

„Generalno, studenti su zadovoljni programima jedino ističu kako bi se trebalo više raditi na povezivanju kliničkog i akademskog okruženja, odnosno primjene znanosti i poduprte dokazima znanstvene fizioterapije u praksi i kliničkom odlučivanju“ (Lamba i sur, 2016). Unatoč pozitivnom mišljenju o praksi zasnovanoj na dokazima, smatraju da trebaju poboljšati svoje znanje, vještine i ponašanje prema praksi zasnovanoj na dokazima (da Silva i sur, 2015).

Stoga se svakako treba u formalno obrazovanju fizioterapeutske struke znanja o metodologiji prakse temeljene na dokazima i njene primjene uključiti na više razina, te u više različitih kolegija kako bi se studenti bolje upoznali i bolje pripremili za integraciju prakse temeljene na dokazima u rad na svom budućem ili sadašnjem radnom mjestu. Na takav način će potvrditi sve svoje ključne kompetencije, koje su prema istraživanju Sjögren i suradnika (2016): povećanje mobilnosti, funkcionalnosti, pokret, procjena i pregled pacijenta, intervencija, prenošenje znanja i edukacija, vođenje tima, promocija zdravlja, interakcija, dostupnost, etički aspekti, multikulturalnost, networking te menadžerske i upraviteljske vještine.

5. ZAKLJUČAK

Unatoč tome što mnogi fizioterapeuti imaju pozitivan stav prema praksi zasnovanoj na dokazima, to ne znači nužno i dosljedan te kvalitetan. Stoga su potrebna još daljnja istraživanja kako bi se istražile najučinkovitije metode podrške prihvaćanju prakse zasnovane na dokazima od strane fizioterapeuta (Scurlock-Evans, Upton & Upton, 2014).

LITERATURA

1. Condon C, McGrane N, Mockler D, Stokes E. (2016) Ability of physiotherapists to undertake evidence-based practice steps: a scoping review. *Physiotherapy* 102(1): 10-19.
2. Da Silva, T. M., Costa, L. D. C. M., Garcia, A. N., & Costa, L. O. P. (2015). What do physical therapists think about evidence-based practice? A systematic review. *Manual therapy*, 20(3), 388-401.
3. Jette DU, Bacon K, Batty C, et al. Evidence-based practice: beliefs, attitudes, knowledge, and behaviors of physical therapists. *Phys Ther.* 2003;83(9):786-805.
4. Lamba, S., Strang, A., Edelman, D., Navedo, D., Soto-Greene, M. L. & Guarino, A. J. (2016). Promoting interprofessionalism: initial evaluation of a master of science in health professions education degree program. *Advances in medical education and practice*, 7, 51.
5. Manske, R. C., & Lehecka, B. J. (2012). Evidence-based medicine/practice in sports physical therapy. *International journal of sports physical therapy*, 7(5), 461.
6. Sacket DL, Rosenburg NM, Gray JA, Haynes RB, Richardson WS. (1996) Evidence-based medicine what it is and it isn't. *BJM* 312:71-72.

7. Schuster M, McGlynn E, Brook RH. How good is the quality of health care in the United States? *Milbank Q.* 1998;76:517-563.
8. Scurlock-Evans, L., Upton, P., & Upton, D. (2014). Evidence-based practice in physiotherapy: a systematic review of barriers, enablers and interventions. *Physiotherapy, 100*(3), 208-219.
9. Sjögren, T., von Hedenberg, L., Parikka, E., Valkeinen, H., Heikkinen, A., & Piirainen, A. (2016). The core competences of Finnish physiotherapists in the light of research data. *Physiotherapy, 102*, e28-e29.
10. Smith R. (1991) Where is the wisdom...? The poverty of medical evidence. *BJM* 303:798-799.
11. Turner P, Whitfield TW. Physiotherapists' use of evidence based practice: a cross-national study. *Physiother Res Int.* 1997;2(1):17-29.